

גליון מספר

עתון חברת
הילדים
גבעת-חיים

16

כ"ג בחשוון תשי"א

חשיבות ההתעסקות עם המעברה

לפני זמן קצר הוחל בהדרכת ילדי המעברה, ע"י סניף הנוער-
העובד בגבעת-חיים. כמו כן ניתנה עזרה למעברה על ידי
המבוגרים (ות). ההתעסקות עם הילדים זוהי פעולה המוטלת
על כל נער בינינו. חובה על כל אחד להיות שותף במעשה
קבוץ גלויות.

עולי תימן אשר באו לארץ "במרבד הכסמים" טבלו
תלאות ויסורים עד אשר זכו להאזת את "ארץ חזונם" כמו
עיניהם, ועכשיו כאשר הגיעו אלינו תפקידנו הוא להביאם
ולהכניסם לשושרת היצירה הארצית הקיבוצית והתנועתית.
רוב ילדי המעברה הם אנ-אלפא-ביתים, ובגלל זה
עלינו מוטלת החובה, לדאוג להם ולהביאם לכך שיבגישו את
עצמם שווים כמונו מבחינה תרבותית וחברתית.

ואני מקוה שלא רחוק היום ויחשכה הקוץ ביננו ובינם,
לשם כך ענו צריכים לתת ידנו לעזרתם ולהיות נכונים
לעזור להם בכל, ורק בצורה זו נאקלם אותם בארץ.

ששון. שוחט.

זכרת השבוע

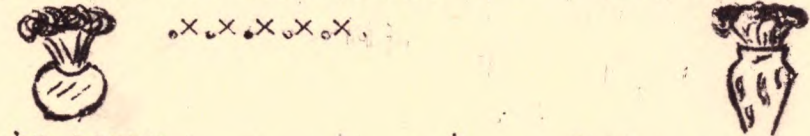
ההליכה לטרטום

בזמן האחרון פרקנו כל משמעת מעלינו. הלכנו
 ל... עם התחלת הלימודים נכבדה ואדי
 באחת מאספות החברה, הוחלט שעל הזלזים להזמיע להוראות
 המורים בזמן לטרטום. ההסכמה הזאת כללית ולא נשמעה דעה
 נבדלת. כחפץ לא היה אדם שזעקב בעדנו מלכת לטרטום ועל
 כן... בכל הטרטום שהוסדרו בחקופה זו.
 עכשיו, עם התחלת הלימודים, כא... הוצדה החליטה
 לאסור את השתתפותנו בטרט זה או אחר אשר בגלל תוכנו אינו
 מתאים לגילנו-אנחנו שהורגלנו ללכת לכל טרט-המשכנו בדרך
 ועמנו על התקנות שאנו בעצמנו קבענו לנו. האם יש הצדקה
 ביקשנו להחלטות החברה שאנו קבענו? ומדוע לא קמו ההולכים
 לטרטום - אשר ברוך היה להם שימשכו ללכת ואמרו דברי הסנגד
 ההחלטה שהתחילו בה??

ואולי עכשיו: במדרג זה יעזו, יאמרו וינמקו את
 דעתם! ? ו... שנשוחח על נושא זה.
 (הצדק המערכת. בפיא כתבו וענו תשובה.)
 X.X.X.X.X.

מגליל ירו

עם התחלת הלימודים הנכנו את בית ספרינו החדש.
 בתקנה: בזמן זה אנו עומכים את משפט החברה בו דנים על כל
 מוסד, מוסד, תפקידו, ופעולתו. בו נמסרים גם דינים וחשבונות.
 ביום ראשון - 29.10.1950 בקרה כחה יא" בתערוכת "בהתנדב-
 עם" וכן בהצגה "אוהיו".
 ביום שבת - 28.10.1950 נערך מחנון לבתרת החברה ובידומת
 החברה.
 בסניף הנער-העובד:
 - ישראל גור טום את טידרת שחנתנו לשכבה הבוגרת על הקפוצ.
 - בני השכבה המתבגרת החלו בפעולה במעברת אלישיב.
 - ביום שני - 30.10.1950 נערכה שחה לשלושת הקבוצות הנכנסות
 לנער העובד... אברומה-מזכירות הנוער העובד-על התנועה.

השבח. ג... רצינו לעורר שוט חידושים. אולם עתה
 החלטנו לערוך את מסיבות השבת על רחבת בי... התרבות לכל
 כמות בית הספר. על התכניה: בדרך כלל תוקרא פרשת השבוע
 שגם ילדים ישתתפו בהקראתה. מותאם לפרשת השבוע יוקרא
 שיר.

חריא! הענו לפניית ועדה- התרבות!

נורית.א.

דבר המערכת

ביום שבת 14.10.50, ערכה המערכת שיחה בקטר להמרת פעולתה שנעשתה איטית בזמן האחרון. חברי החברה שהשתתף בשיחה זו אמרו שהמערכת צריכה להיות כלי מחקן של החברה ולא להיגדר אחרי התנוונותה. וכחצעה מעטית אמר שכדאי לצרף עוד כשלושה חברים למערכת לחיזוק פעולתה. המערכת התנגדה בטענה שחברי המערכת הקודמת לא יפעלו כלל וישארו בצד. אף על-פי-כן קבלה המערכת את הצעתם לנהל שיחות עם כל הגופים שבחברה ולהדפיסן על דפי העתון. אם לסכם את הדבר בקצור תפקיד חברי המערכת או לפחות חלק מהם צריך להיות תפקיד של כתבים הרושמים מקרים ודעות, השומעים דעות והצעות של ילדים שונים ורושמים אותן. כמו כן על המערכת להתרכז כל גליון בפינה או במספר פינות בחיי החברה, לאסוף חומר יזיל-יח, ביקורת ותאורים שנכתבו ע"י חבריה או ע"י ילדים סתם ולערוך במדויב-יח, המשקף, ונותן תמונה על אותו נידון. תפקיד שלישי הוא פיתוח המדור החדש "וכוח השבוע" שצריך להיות מדור רחב, בו נשמע את דעת החברה ע"י חבריהם שכתבו ילדים וע"י כאלה שנרשמו מפייהם של ילדים ע"י חברי המערכת. מפרטיכל המערכת.

משפט החברה

קטעים מתוך מטעם החברה 20.9.50
 עד הקטיגוריה: החברה נכשלה כשלוך גמור בתחומת החברה. יש טע-
 ולה בודדת לפעמים אבל החברה כחברה אינה דואגת לעיניניה. העינינים
 בהם דנים באספות אינם נוגעים לכל פרט ופרט. החברה נגדרת לפורמאליות
 יתרה. היא עוסקת בדברים פורמאליים, איך כל הרגשה שמישהו באמת דו-
 אג להכין את הדור שיוורש את הקבוץ. החברה נכשלה בטיפוח מדות ובחנ-
 וך עצמי. האספה אינה יודעת להעלות את עצמה. כדאי היה לפרק את האס-
 פה הזו כדי להגיע לאספה בעלת רמה אחרת.
 את הרוח אני מאשים, את הרוח הכללית של החברה. כל השפעה של חברה
 אינה נלכדת על הפרט. היו גם נטיית לחבל את השתתפות המורים באספות
 ובחבריה. חברת הילדים הבוגרת לא דאגה לילדים הקטנים יותר, ולפעמים
 אפילו פגעה בהם. חוסר תחושת האחידות של הדור הצעיר גם כן אחד הגו-
 רמים לכשלוך החברה.
 התובע הכללי:

המוזכרות- לא היה קשר הדוק בין המזכירות לוועדות. הדיונים לא התנהלו
 בצורה יעילת. השיחה אינה צריכה לשמש הווי. השיחות לא עמדו על רמה
 גבוהה.
 ועדת-תרבות- לא נערכו מסיבות שבת ראויות לשמן. ערב "שאלות-ותשובות"
 לא התקיים ברציפות. זמי זכרון ומועד נערכו, אבל לא באווירה המתאימה.
 על חוגים מטעם ועדת-תרבות אין שומעים עתה בכלל.
 ועדת-קא"ל- שום פעולה מאורגנת שבה כל החברה היתה יכולה להשתתף לא
 נעשתה. בדרך כלל קולה של ועדה זו אינה נשמע כלל.
 ועדת-עבודה- אירגנה את העבודה בחופש בסדר. בינתיים -עד שיקום משק
 כ"הס- פועלים חברי ועדה זו כל אחד בכתתו הוא.
 ועדת-ספורט- הועדה לא היתה מאורגנת ושום פעולה גדולה לא נעשתה,
 אולם יש לציין שהאמונים בכדור-סל נערכו בהמדה. כמו כן עוד אי אלו
 פעולות!
 המערכת- חברי הועדה לא התמטרו במידה מספקת לתפקידם. העתון לא יצא
 בזמן, ורמתו ירדה במידה ניכרת.
 (במשפט זה כמעט ולא נשמעו דברי הצדקה לאי פעולתן של הועדות, והדברים
 שכבר נשמעו היו לרוב מעין תרוץ וכמעט ללא כל יסוד).
 מפרטיכל החברה.

ה ח ו ב ל ט י ס נ י

לוח החברה לחוב.

החוב לטיסני הוקם, אולם אחרי הקצרים והצרות אשר בהן הוכנסו מקמינו החלה חברת הילדים אף היא להציק; על החוב עבר צחוק ולעג וזמנה הטילו בכלל באפשרות קיומו אבל "דוקא להכעיס" החוב היתחמתו וגדל, נוספו אליו רבים וחינו עלה. הוא קיבל צריף לעבודה והוכנסו וזמנה מאנשי החברה. כמובן-בגדול החוב גדל אף הצחוק. מטיסני בני בכתתי - כתי ט' - ילד אחד, ממט"צ צורר החוב" אשר שם לו למטרה להשניא את החוב על הילדים והוא היה מלעיג עליו ומסעשע את חבריו בבדיחותיו על חשבון החוב. לא אחד הלך בדרך זו, ולא בכתה זאת, היו רבים שלעגו.

בביתנו שקם החוב והוא גדל לנגד עינינו, על מה ולמה ניצחק עליו ונשים אותו לקלס. רבים הם הדברים אשר נותן החוב לחבר עובדיו, הסדר המנימי וההדרכה בתוכו הם אולי לא מאורגנים בסדר, היחס לילד היותר קטן הוא יותר רע מאשר לילד הגדול יותר. גם דעת הקהל בחוג היא חלשה מאוד, - אלה הם הסרונות החוב; אולם, חוץ מזה החוב הוא גם גרעין - לחיל האויר בעבודתו בחוג לומד הילד את חוקי הטסה, מצב הרוח, ושנויים בשמים (אויירדינמיקה). לאחר זאת עם ברצונו נכנס הוא לגד"נע אויראשר שם מכשרים אותו לקרנת חיל-האויר - וידע ככל ילד צעיר מה חשוב למדנב-ישחאל חיל אויר חזק.

אבל יש לציין שהחוב יותר מיטי בטוח בעצמו, לכן מרטה הוא לעצמולת להופיע בפעולות של החברה, התחרויות, ועוד. אם ברצון החוב שלהם יהיה יחס טוב, עליהם לשנות את היחס שלהם לגבי החברה.

למשל ביום הספורט שנערך ביום שבת, רוב חברי החוב לא הופיע, וכשהופיע אחד מהמדריכים, היה נעלץ ללכת לבסוף. גם על הגנבות של החוב אין לעבור בטקט ואני מתפלא שויתרו לילדים שיגנובו על העונש, האם חושבים שבהחלטה בלבד אפשר לפטור אתהעינין (לט דעה בחברה שזאת לא ה"לקיחה" אסונה.)

x

ד ע ו ת י ל ד י ס ע ל ה ח ו ב

דעה של ילד מהחברה:

מבחינה מעשית אני מעריך מאד את החוב: הוא נותן לחבריו טיפוק נפשי. נוסף על כך הוא ממלא לילד את זמנו הפנוי. אף-על כל זאת לא היתי נכנס לחוב, בגלל הלך הרוחות שבו. חוץ מזה אין ילדי החוב יכולים לבוא לפעולות של החברה בגלל שהחוב נופט את כל זמנם (יש לזכור את המיקרה, שילד אחד לא בא לפעולת החוב בגלל שזמנו היה תפוס לדבר אחר ועל כן באופן אוטומטי מהחוב.) אבל בעופן עקרוני אני מאריך חוב זה בתור חוב ובתור מוסד חברתי חשוב.

x

דעה של ילד מהחוב:

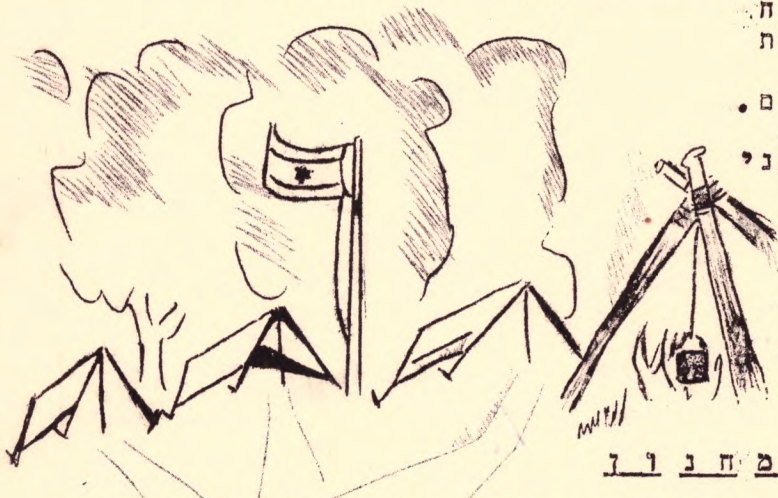
תמקידיו של החוב הם לפתח אצל הילדים רצון לטיס ניצול הזמן, וגם ללמד את הילדים מלאכת עץ. אבל איש אפשר להגיד שהחוב ממלא את תמקידיו בגלל סדר העבודה הלקוי. למשל אין מספיק שיעורים באויירדינמיקה. חוץ מזה יש בו דברים היובים הגיבוש החברתי שבו שהוא מתבטא בליכוד לילדים מכמה כמות וקבוצות בחוג אחד. נוסף על כך יש לציין את יוזמתו הפוריה למען גדילתו והיתחמתותו. בקשר לשמועות על דיקטורה בחוג - הן נכונות רק בקשר למדריך אחד המרגיש את עצמו יותר מדי... אבל יתה המדריכים הם בקרן מאוד. הרוח הנושבת בחוב היא רוח רעה של נומך רוח (המשך בע"פ 6)

המתנון

יצאנו בבוקר אל מקום המחנה המקום היה בחורשה ידועה ליד האמפיטאטרון. הקמנו את האהלים קישטנו אותם ומיד החילוננו בהכנות לארוחת הצהרים (בכלל הכנת הארוחות וכילתן עצמן חפשו מקום ניכבד בסדר היום של המחנה). חפרנו כירים והעמנו מעליה חצובה. ליד הכירה הראשונה חפרנו עוד כירה לשם טיגון. בישלנו את הארוחה והכלנוה בתיאבון רב כי הלו אנחנו בעצמנו בישלנו את הכל. ילד אשר מימיו לא אכל מרק כילה ברעבתנות צלחת מלאה מרק - אשר הוא בישל. אחרי ארוחת הצהרים היתה מנוחה... לפתע קראו לנו לצאת מן האהלים. מהקרא?? המחנה השני מתקיף אותנו לשלול את דיגלנו. מיד יצאנו אל ראש הגיבעה הסמוכה משם ראינו יפה את כל מה שעשו יריבנו ולאן שהלכו... אחרי קרב של כשעה נסוג המחנה השני והישאיר אחריו כשנים-עשר שבויים (בעוד שהם שבו רק שנים וחצי שבויים החצי הוא הכלב שולטן). לאחר רבע שעה שחררנו את השבויים והם הלכו למחנם...

אחרי ערוחת הערב החל משחק הלילה. אני קבלתי תפקיד להסתובב בכל המקומות גם במרחק יותר מאשר 150מ(הערת המערכת: זה היה מחוץ לחוקי המשחק). אולם כל רגע "נתפשתי" ע"י חברי קבוצתי שנחשבתי בעיניהם למתקיף. אנו תפסנו הרבה שבויים אולם אחד מהם הצליח על אף השמירה (הגרועה) לצאת בשלום.

אחר כך היינו אנו המתקפים. כמה פעמים נסיתי להתפרץ, אך השמירה המסודרת הכשלתני ולפני התפרצותי השלישית המשחק נגמר. אחרי ארוחת צנע (עוגיה) חזרנו למחנה (אשר פורק בנחלים) לקחנו את הפצינו וחזרנו "מבסוטים" הביתה.

גבי.א.
* * *

ב י ק ו ר ת ע ל ה מ ח נ ו נ

במחננון שהיחקים בשבת הורגש חוסר מחשבה על תוכנו של המחננון. זמר זה הורגש במחננון עצמו שהיה ריק מתוכן לגמרי. קשה בכלל לתאר, כיצד מתקים מחננון בלי שום תוכן, בלי שום איזה שהיא פעולה. הפעולה היחידה שהיחקימה היתה מישחק הלילה שגם הוא היה ירוד מאוד ועל כך עוד ידובר. אולם, אפשר היה למשל לארגן שירה בציבור, מישחקים, הופעות אומנותיות(אניני מיתכוין שהיה צורך להזמין לשם זמר או אמן אחר, אלה הופעות כדוגמת ההופעות במחנה ב"רחבת-עלומים"), ועוד. נחוצה היתה קצת מחשבה בכדי לארגן תחרויות צופיות ועוד דברים כגון אלה. ובסוף שתי הערות נוספות: במישחק הלילה לא הושקעה מחשבה וכל אחד הירגיש עד כמה שהוא לא היה ברור. ועם כבר ראוצורך לארגן את המחננונים על בסיס של שני מחננונים ניפ-ודים המיתחרים ביניהם מדוע לא אירגנו תחרויות בין שני המחננונים, בסדר האהלים, בטיב האוכל בהתקנת מיתקנים שונים וכו' אני תיקוה שבמחננון הבא (כז ירבו) יושם לב לדברים אלה והם להבא לא ישנו.

יובל נהרי.

ביקורת על המחנות.

לפי דעת כולם מחנה זה דבר חיובי, יפה וגם מעשע. אבל עלינו לבחור צורה באירגון למחנה שנהנה ממנו. מהמחנה רוב הילדים (גם אני) אבל בסיכום מוצא כול אחד מגרעות כאלו שההנאה אינה שלמה, ולמה? פשוט-חוסר אירגון ותיכנון. המישחק (או איך שתיקראו) שנערך אחרי הצהריים היה טוב מאוד גם לומדים להכיר את השטה, גם להזהר וגם מעשע. אבל גם צד שלילי היה בזה. העינין עם היחס לשבויים-אניני אומרת שלא צרכים לקשור את השבויים - להפך, זה מוסיף יותר להוי המחנה אך זאת לא אומרת שצריך להתנהג בצורה לא הוגנת. את מישחק הלילה אני שוללת מיסודו. לפי דעתי כל מישחק - וביחוד מישחק לילה - שבנוי על יסוד מדידת צעדים הוא יכשל. במישחק צריך להבנות בצורה אחרת. התפישה של השבויים צריכה להעשות על ידי נגיעה ורק על ידי נגיעה מפני שאז אין מקום ל"בלופים". על המארגונים לשים לב לכל מה שנעשה במחנה זה לכל מה שלא נעשה. הסיכום הוא - להדבות במחנות כאלה, ואתם חנו יד לזה שלא נכנס טוב לתרומה זו שבה אנו נימצאים.

נעמי כפן

בסקירה כללית על מחנות זה אפשר לציין שהיה די טוב, דבר אחד שהיה חסר אלו הם המשתקים אחר הצהריים. בכמה אהלים הורגש חוסר בכלים.

משתק הלילה לא היה מוצלח מבחינה זו:

1. במשתק היתה קבוצה אחת שוללת וקב' אחת מתקיפה במקום ששתי הקבוצות תתקופנה ותגנה באותו הזמן. מלבד זה החוקים לא היו ברורים די צורכם לילדים.
  2. בחלקו השני של המשתק מן הנמנע היה להתפרץ לשטה הדגל בגלל תנאי השטה.
  3. השבויים של שתי הקבוצות הקמה "בלגן" ונמנאו משמוע בקול האחראי בחלק זה של המשתק.
- הקב' המעורבות הוספו הרבה לליכוד החברה. ההתקפות אח"צ הוספו למתח המחנות.

יגאל ב.ש.

x.o.x.o.x.o.x.o.x.o.x

ב ח ר ג (המשר מע' 5)

ונומן רוח. היה רצוי לעשות "חילופי גבוא" בחוג מפני שלפי דעתי רוח זו השתנה בעת החלפת המדורגים...

ג.ו.ז.ה

מטעם הועדה שאירגנה את המחנות שהתקיים ביום שבת 28.10.1950 הננו להודיע שמפאת חוסר זמן ומקום ימסר הדו"ח של מסכנותיה על המחנות בעיתון הבא. -מס' 17

